

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dictamina Seu Scita Variæ Doctrinæ, Politicæ, Moralis, Stoicæ, Christianæ, & Spiritualis

Nieremberg, Juan Eusebio

Paderbornæ, 1711

Decas III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50306)

19. Sunt, qui à vitio abhorrent, non amore virtutis, sed affectu alterius vitii. Infelix odium, quo persequeris malum, nisi id facias ex amore boni. Malum odisse, ut alio malo fruaris, quæ virtus?

20. Potest non immeritò mirum videri, ea vitia, quæ sui similitudine proxima sunt virtuti, præ cæteris magis esse cavenda: eadem scilicet ratione, quâ fictus amicus plùs solet nocere, quam hostis apertus. Incidemus in pedicas fucatae virtutis, nisi visum acuerit passio suppressa.

DECAS III.

21. Ars Princeps vivendi est, scire amare bonum, atque illud cognoscere. Per geminos hos aditus dolor omnis animum subintrat; vel quia erramus amando, vel quia fallimur cognoscendo. Passio efficit, ut ambiamus malum, ignorantia nè dijudicemus bonum.

22. Vis securè progredi, ducem adhibeto veritatem, non opinionem. Apprehensio, & metus mala omnia effingunt, atque indè nundinantur sensum doloris gravissimum.

23. Siniftra inæqualitate rebus comp-
nimur: ploramus, de quo gaudere oportuit,
& gaudemus de eo, quod foret de-
plorandum. Peſſimè hos affectus diſpen-
ſamus: jam læti, jam triftes, ubi nec ma-
roris objectum eſt, nec cauſa lætitiæ. Pra-
ſtaret confundi, & erubeſcere, reſ tam vi-
les, tam ineptas occupare., nè dicam al-
terare ànimum noſtrum.

24. Plus nos oppugnant mala, quæ fini-
gimus, quàm quæ reipſa ſunt mala: acer-
bius quoque ab iis affligimur, quæ credi-
mus eſſe, quàm quæ reipſa ſunt. Opinio-
nis hoc faſcinum eſt, quæ nos in contra-
rias rebus cenſuras præcipitat. Non affi-
ceret nos injuria, niſi putaremus affici.

25. Divitias bonas eſſe cenſemus; non
ſunt. Uſus duntaxat bonus eſt: honeſta-
mus illas, cùm occasione mali iis utimur
bene.

26. Parùm boni divitiis ineſt; malorum
enim penè omnium cauſa ſunt. Impellunt
in pericula, ſolicitudinibus torquent, cu-
piditates laxant, omnibus vitiis aditum
aperiunt. Inquietant concupitæ, poſſeſ-
ſæ cruciant, amiſſæ affligunt. Anne par-
vum

vum malum erit, per quod & mali effici-
mur, & intanta mala præcipitatur.

27. Longè ac majus ac sincerius bonum
paupertas est, sine curis, sinè periculis, si-
nè damnis, tota composita in bonum ani-
mi, & corporis: nemini invidet, nemini
nocet, nisi abhorrenti. Contrarium divi-
tiæ habent, iis obsunt, à quibus appetun-
tur. Quodsi damnum aliquod indè senti-
tur, vitium non est, in paupertate, sed in
paupere.

28. Hallucinaris graviter, si feliciorum
judicas, qui ditior est: tametsi illi, quàm
pauperi, substantia amplior, majorque à
plebe respectus. Quantumvis enim plu-
ra habeat, eget tamen etiam pluribus, ne-
que desunt pauciora. Pauperi deest, cujus
natura indiget: diviti, quod vanitas sua
exposcit.

29. Diviti deest, quod cupit, pauperi
solùm, quo eget. Ille indiget, unde alat
omnia vitia: iste solùm, unde sustentet vi-
tam. Cui deest etiam illud, quod habet,
propriè pauper est: qui non eget illo, quo
caret, reipsâ dives. Non enim est pauper,
qui caret, sed qui eget; non eget autem,

Es

qui

qui caret, sed qui desiderat. Multi egeni sunt, non quia non possident multa, sed quia non contentantur paucis.

30. Quærere in divitiis voluptatem abjecta vilitas est; ambire iis honorem, illusio: ipsa in illis vitia desiderare, infame delictum. At qui uni satagit necessitati occurrere, nã ille quàm citissimè attinge scopum paucis sese contendandi. Qui nihil cupit, nulli necessitati obnoxius est.

DECAS IV.

31. Tametsi corporis salutem æstimes uti rem admodum bonam, exinde ægritudo censenda non est uti magnum malum. Multos morbus docuit esse morti obnoxios, quos sanitas jurasset esse immortales. Expediit hanc larvam detrahi, & clariùs nosse, qui simus. Persuasissimum habere, ex sanissimis plures esse morti vicinos, quàm quos Medicorum cura deposuit, quin & non paucos morbis exhaustos vitam superasse valentiores.

32. Vita dicenda est bona, cum bene impensa fuit; & mors tunc solùm mala, quando præcessit vita non bona. Sola vita malitiam transcribit in mortem; quid quid